

I-2. ЗА ДУМОЮ ДУМА / ZA DUMOJU DUMA / THOUGHT FOLLOWS THOUGHT

Тарас Шевченко / Taras Shevchenko

За	думою	дума	роєм	вилітає,
Za	dumoju	duma	rojem	vylitaje,
After	thought	a thought	like a swarm	flies out,

Одна	давить	серце,	друга	роздирає,
Odna	davyt'	sertse,	druha	rozdyraje,
One	smothers	the heart,	another	tears [it] apart,

А	третя	тихо,	тихесенько	плаче,
A	tretjaja	tykho,	tykhesen'ko	plache,
And	a third	quietly,	most quietly	weeps,

У	самому	серці,	може,	й	Бог	не	бачить.
U	samomu	sertsi,	mozhe,	j	Boh	ne	bachyt'.
Into	the very	heart,	perhaps,	even	God	does not	see.

Кому ж	її	покажу	я?
Komu zh	jiji	pokazhu	ja?
To whom	it	will show	I?

І	хто	тую	мову
I	khto	tuju	movu
And	who	that	speech

Привітає,	угадає
Pryvitaje,	uhadaje
Will welcome,	will guess

Великеє	слово?
Velykeje	slovo?
The great	word?

Всі	оглухли –	похилились
Vsi	ohlukhly –	pokhylylys'
Everyone	has grown deaf –	bent over

В	кайданах...	байдуже!...
V	kajdanakh...	bajduzhe!...
In	chains...	indifferent!...

Ти	смієшся,	а	я	плачу,
Ty	smijeshsja,	a	ja	plachu,
You	laugh,	but	I	weep,

Великий	мій	друзе!
Velykyj	mij	druzhe!
O Great	my	friend!

A	що	вродить	з	того	плачу?
A	shcho	vrodyt'	z	toho	plachu?
And	what	will be born	of	that	weeping?

Богилова,	брате.
Bohylova,	brate.
Hemlock,	O brother.

Нехай,	брате.	A	ми	будем
Nekhaj,	brate.	A	my	budem
So be it,	O brother.	But	we	will

Сміяться	та	плакаться.
Smijat'sja	ta	plakat'.
Laugh	and	weep.